

Славянский; обаче всякое племя го говори от-лично, та всякое племя като да има особенъ языкъ. Затова различавать языци Русский, Българский, Сръбский, Полский, Чехский и други и всички-ты тѣн языци сж нарѣчїя на единъ Славянский языкъ. Отъ всички-ты Славянскы племена Българе-ти най-напрѣдъ сж прїяли Христїанство. Това е станало въ девятый вѣкъ и тогава за тѣхъ ся е прѣвело Священо-то Писанїе и другы црковны книги на тѣхный языкъ. Съ тоя прѣводъ Българский языкъ ся евъзвысилъ до степенъ на писменъ языкъ. Другы славянскы племена, като сж ся крыщавали послѣ слѣдъ българы-ты, тѣн сж земали отъ тѣхъ црковны-ты книги; прѣведены на тѣхный языкъ. Това е подало причина да употрѣбять и тѣн тоя языкъ за писменъ. Така българский языкъ отъ девятый вѣкъ станалъ писменъ языкъ нѣкои Славянскы племена, и тѣн сж го употрѣблявали за такъвъ доста врѣмя, и спорядъ това сж го нарекли съ обще имя славянский. Нѣкои спорядъ това имя, кое-то е дадено на языка на црковны-ты книги искать да кажѣтъ какъ той е былъ языкъ общїй на всички-ты Славяны които сж употрѣблявали, прѣди да ся раздѣлять на толкова племена, или народы, сир. какъ това е првоначалный Славянский языкъ, още не разсыпанъ на рѣчїя. То оба-